

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 418/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti D., a. s., M., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., M., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/6 GPt 128/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti D., a. s., M., o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. marca 2008 doručená sťažnosť spoločnosti D., a. s., M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/6 GPt 128/07.

Sťažovateľka uviedla, že generálnej prokuratúre podala podnet 5. decembra 2007 na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní – uznesenia Okresnej prokuratúry Michalovce sp. zn. 1 Pv 1139/07 z 26. novembra 2007. Generálna prokuratúra jej listom č. k. IV/6 GPt 128/07-4 zo 14. decembra 2007 oznámila, že vec postúpila z dôvodu miestnej príslušnosti Krajskej prokuratúre v Košiciach. Podnet však vybavovala miestne príslušná Okresná prokuratúra Michalovce, ktorá ho prípisom z 25. januára 2008 upovedomila o vybavení podnetu. S vybavením podnetu však sťažovateľka nie je spokojná, pretože o veci rozhodoval prokurátor, ktorý sa mal dať vylúčiť, keďže ten istý prokurátor vystupoval v prípravnom konaní, takže nemohol rozhodovať o veci ako generálny prokurátor. Z uvedeného dôvodu bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, preto žiadala, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa D. a. s., podľa čl. 46 ods. (1) Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. (6) ods. (1) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci pod sp. zn. IV/6 GPt 128/07 porušené bolo.

2. JUDr. M.K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7.938,- Sk... ktoré je GP SR povinná vyplatiť právnemu zástupcovi JUDr. M. K., M., do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že konaním generálnej prokuratúry sp. zn. IV/6 GPt 128/07 došlo k porušeniu jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Sťažovateľka označila v sťažnosti podanej ústavnému súdu generálnu prokuratúru ako porušovateľa jej základných práv. V sťažnosti pritom sama uviedla, že listom zo 14. decembra 2007 jej generálna prokuratúra oznámila výsledok jej postupu, ktorým vec postúpila na vybavenie miestne príslušnej Krajskej prokuratúre v Košiciach.

Sťažovateľka lehotu na podanie sťažnosti ústavnému súdu odvíja od vybavenia jej podnetu Okresnou prokuratúrou Michalovce sp. zn. 1 Pv 1139/07 z 21. januára 2008, ktoré jej bolo doručené 25. januára 2008. Toto vybavenie uvedenou prokuratúrou však v sťažnosti sťažovateľka nenapáda, ale napáda vybavenie jej podnetu generálnou prokuratúrou.

Generálna prokuratúra však podnet sťažovateľky vybavila 14. decembra 2007 a sťažnosť ústavnému súdu sťažovateľka podala 13. marca 2008, na poštovú prepravu 11. marca 2008. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť bola podaná v čase, keď už uplynula

lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2008